

1924

Till Finlands religiösa sammanslutningar.

Finlands Fredsförbund, samlat till sitt tredje årsmöte, sänder Eder härmed sin varmaste fredshälsning.

Under den tid Finlands Fredsförbund verkat, har det i allt högre grad känt, huru innerligt dess ideal sammangå med de allmänmänskliga grundtankar, vilka som väsentlig del ingå även i den kristna livsåskådningen. Finlands Fredsförbund har ställts inför problem, som utan tvivel kunna räknas bland kristendomens högsta. Frågan om livets helgd, samvetenas okränkbarhet, det kristna världsbroderskapet, det godas allbesegrande makt, freden inom och bland människorna och folken, försoning, förlåtelse och upprättelse, allt detta är frågor, som stå den kristna mänskligheten och fredsstiftarna lika nära. Och dessa frågor finna alla jämväl sitt enda, bestämda, fullkomliga svar i de ord, som Jesus Kristus har förkunnat i sin lära.

Trots allt vad realpolitiker och „verklighetsmänniskor” hava velat tillvita de kristna idéerna av svärmeri, världsisolering och t. o. m. samhällsupplösande tendenser, ha likväl dessa idéer visat sig vara de, som utgått såsom segrare ur den stora brytningen, ur den världskris, genom vilken just realpolitikerna lett världen till undergång, kulturen till ruin, mänskligheten till förtvivlans brant. Krigstiden, som bragt de etiskt mognaste och kristligt djupast kännande människorna till eftertanke, har påtvingat mänsklighetens sedliga medvetande en utveckling, tack vare vilken det andliga underlaget för människosläktets förkovran framstått i en högre, mera bjudande form, såsom grundläggande för utvecklingen även på det kulturella området. Det har blivit klarare än någonsin, att ingen utveckling är fruktbarande i längden, om den grundar sig på ett kränkande eller hämmande av livets högsta bud, kristendomens grundlagar: sanningen, rättfärdigheten, kärleken och freden. Till denna stora vinning har mänsklighetens sedliga utveckling nått fram, och härifrån är, trots reaktionens starkaste ansträngningar, trots uppbyggandet av sanningsfientlighetens och fördomarnas sista vapen, ingen återgång möjlig.

Den kristna världen har tidigare genomgått brytningstider av samma art som den nu förhandenvarande, i vilken frågan står om utdömandet ur kristlig synpunkt av kriget såsom verklighet och institution. Ett sådant skede var tiden för slaveriets upphävande, livegenskapens likaväl som negerlaveriets. Då svängde, under påtryckning av det mest upplysta mänsklighetsmedvetandet, den kristna opinionen helt över. Och även nu förspörjes de första symptonen till en liknande omsvängning i frågan om krig och fred, och särskilt krigets ställning till Kristi lära.

Vi veta, att medlemmarna av vissa kristna riktningar t. ex. kväkarna, alltid vägrat delta i krig, och även under senaste världskrig blevo sitt kristna fredsideal trogna. Men den kristna fredsrörelsen har sedan dess vunnit ny mark, en vida allmänare utbredning och klarare orientering. Icke nog med att ett försoningsarbete upptagits mellan kyrkorna och genom dessa mellan fol-

ken, vid olika internationella kristliga och kyrkliga möten har frågan dryftats i hela dess vidd och beslut antagits, vilka bestämt utdömt kriget som okristligt.

Taga vi i betraktande även de på många andra områden skeende omvärderingarna, som beteckna en brytning med en gången tids tänkesätt, så se vi tydligt, att en ny tid, ett fredens och förståelsens tidevarv är i antågande. Sakta och under kamp arbetar det sig fram, men dess framryckning är säker. Fredens segertåg kan ej mera hejdas.

Men en svår kamp förestår alltjämt och ännu länge dem, som vilja föra den stora tanken till seger, en kamp som kräver samling av alla krafter vilka vilja ställa sig i det godas tjänst. Finlands Fredsförbund har gjort sig till denna tankes förkämpe. Med detta upprop vänder det sig nu till Finlands kyrkor och religiösa sammanslutningar med en uppmaning till anslutning, till samling kring fredens fana för befordrande av vårt folks och mänsklighetens framtidslycka.

Eder, medlemmar av samfund, som ställt sig Fridsfurstens efterföljande som mål, Eder, vilka namnet fredsvän, fredsstiftare måste hänföra med en helig eld, Eder bedja vi ansluta Eder till oss som medlemmar av Finlands Fredsförbund för att med ömsesidig hjälp och gemensam styrka befrämja fredens heliga sak och övervinna dess motsatser, kriget, våldet, hatet, hämnden, lögnen. Hänvisande till nedannämnda anvisningar angående formerna för anslutning, uppmana vi Eder att genom ett öppet och målmedvetet arbete i fredens tjänst bringa Guds rike på jorden närmare sin fullbordan samt föra de enskilda människorna till frälsning genom förverkligandet av den uppgift som Jesus ställde för dem sägande: „Saliga äro de fridstiftande, ty de skola kallas Guds barn”. (Matt. 5: 9).

Helsingfors, den 26 september 1924.

Centralstyrelsen för Finlands Fredsförbund:

- Arvi Grotenfelt.
Professor, förb:s ordf.
- Felix Iversen.
Fil. d:r.
- Toini Iversen.
Fru.
- Hymmi Nyysönen.
Kanslist.
- Aarne Roering.
Kamrerare.
- Aarne Selinheimo.
Ingeniör.
- Sirkka Selinheimo.
Fru.
- U. Wegelius.
Kontraktspost.
- Selma Anttila.
Författarinna, förb:s sekr.

Anslutning sker genom skriftlig anmälan hos Fredsförbundets ordförande, professor Arvi Grotenfelt, Havsgatan 1, eller sekreterare fru Selma Anttila, Fjälldalsgatan 13. Årsavgiften för en ansluten religiös grupp fastställdes av förbundets årsmöte till 25 mk. I övrigt hänvisas till förbundets stadgar, särskilt § 6.

HELSINGIN
YLIOPISTON
KIRJASTO

